

Sygn. akt: I Cgg 25/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Przybylska
Protokolant:	Anna Sznura

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa H. F., B. F.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.

o naprawienie szkody

1. zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 306 324,29 (trzysta sześć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery 29/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 80 000 (osiemdziesiąt tysięcy) złotych od 04.08.2020r. do 13.05.2021 r.

- 306 324,29 (trzysta sześć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery 29/100)- od 14 maja 2021 r. do dnia zapłaty;

oraz kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

2. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 15 317 (piętnaście tysięcy trzysta siedemnaście) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

SSO Barbara Przybylska

Sygn. akt I Cgg 25/20

UZASADNIENIE

Powodowie B. F. i H. F. wnieśli o zasądzenie solidarnie na ich rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwoty 80.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę spowodowaną ruchem zakładu górniczego. W uzasadnieniu podali, że są właścicielami nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) na której posadowiono budynek mieszkalny. Budynek uległ uszkodzeniu na skutek eksploatacji górniczej prowadzonej przez pozwaną. Budynek wychylił się od pionu.

Po przeprowadzeniu dowodu z opinii budowlanej, pismem datowanym na dzień 27 kwietnia 2021 roku (k.153 i nast.) powodowie dokonali rozszerzenia powództwa, poprzez żądanie zasądzenia kwoty 306.324,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty: 80 000 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia modyfikacji powództwa; 306 324,29 zł od dnia następującego po dniu modyfikacji powództwa do dnia zapłaty.

Pozwana w odpowiedzi na pozew, nie kwestionując istnienia szkód pochodzenia górniczego oraz swojej odpowiedzialności, wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pisma wywodziła, iż podtrzymuje propozycję ugodowego rozwiązania sporu i wypłacenia odszkodowania powodom. Wniosła również o oddalenie powództwa w części dotyczącej odsetek za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, wskazując, iż z uwagi na spór co do wysokości odszkodowania, odsetki powinny być naliczane najwcześniej od daty wydania wyroku.

Sąd ustalił co następuje:

Powodowie są właścicielami nieruchomości położonej w R. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej V wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Na nieruchomości posadowiono budynek mieszkalny (podpiwniczony) w zabudowie szeregowej, sąsiednie segmenty również uległy uszkodzeniom i wychyleniu w tym samym kierunku co budynek powodów. Zabudowania wzniesiono w 1980 roku. Szkody będące wynikiem eksploatacji pozwanej zostały zauważone przez powodów w 2017 roku.

W związku z ujawnieniem się szkód charakterystycznych dla szkód pochodzenia górniczego, przede wszystkim wystąpieniem znacznego przechyłu budynku, wnioskiem z dnia 19 grudnia 2019 roku powodowie wystąpili do pozwanej o naprawę szkody w obiekcie budowlanym (k.13). w dniu 21 stycznia 2020 roku strony podpisały protokół oględzin (k.14). Następnie 22 stycznia 2020 roku powodowie wystąpili do pozwanej z wnioskiem o zawarcie ugody (k.15) żądając wypłaty odszkodowania pieniężnego w kwocie 351.992,66 zł, która to propozycja nie została zaakceptowana przez pozwaną.

Nieruchomość powodów znajduje się na terenie objętym wpływami eksploatacji górniczej. Głównym uszkodzeniem budynku jest pochylenie bryły budynku wynoszące od 20 do 30 mm/m, w kierunku południowo-zachodnim. Wielkości wychyleń z pionu bryły budynku mieszczą się w granicach uciążliwości dużej oraz ponadnormatywnej. W budynku nie stwierdzono żadnych uszkodzeń noszących znamiona ponadnormatywnego zużycia, czy nieprawidłowo prowadzonej gospodarki remontowej. Budynek powodów znajduje się w dobrym stanie technicznym. Wychylenia z pionu bryły budynku o wielkości od 20 do 30 mm/m są wychyleniem na granicy dużego i niedopuszczalnego z uwagi na niebezpieczeństwo użytkowania, a jedynym sposobem przywrócenia stanu poprzedniego jest jego rektyfikacja. Naprawa szkód polegająca na wykonaniu robót przywracających stan poprzedni jest możliwa, lecz uzależniona od wielu czynników. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż lokal powodów stanowi konstrukcyjnie integralną część wraz z lokalem przy ul. (...), a w szczególności posadowienie na wspólnym fundamencie oraz przykrycie wspólnym dachem, zabieg rektyfikacji wyłącznie tego lokalu jest niemożliwy.

Koszt rektyfikacji budynku wynosi 123.719,24 zł (netto) natomiast wartość techniczna budynku wynosi 283.633,61 zł (netto) (k.69 i nast.).

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz z uzyskanej w sprawie i niepodważonej opinii budowlanej wydanej przez biegłego z zakresu budownictwa i szkód górniczych M. S. (k. 69 – 146). Zarówno przedstawione przez strony dowody z dokumentów jak i opinia biegłego do spraw budownictwa wydana w niniejszej sprawie, nie były przez strony kwestionowane. Pozwana odnosząc się do opinii biegłego zwróciła jedynie uwagę, że nie ponosi odpowiedzialności za trudności techniczne związane z rektyfikacją budynku i wywodziła, że rekompensata finansowa powinna stanowić ułamek wartości technicznej obiektu wyliczonej przez biegłego.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 144 ust 1 ustawy prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, który jest prowadzony zgodnie z ustawą. Może on jednak żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody, na zasadach określonych ustawą.

Nieruchomość powodów położona jest na terenie górniczym i zarówno przed posadowieniem budynku, jak i po jego posadowieniu objęta była zasięgiem wpływów górniczych. Wychylenie budynku w sposób ewidentny wiąże się ze skutkami eksploatacji górniczej.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Zważywszy na zakres uszkodzenia budynku powodów, w szczególności stopień jego wychylenia od pionu, należy uznać, że działania takie (rektyfikacja) jak poziomowanie podłóg i stropów, pionizacja ścian i regulacja stolarki okiennej i drzwiowej, nie będą stanowiły przywrócenia do stanu poprzedniego. Oczywistym jest, że taki sposób naprawy wiąże się ze zmianą wysokości i kubatury pomieszczeń, nie przywracając poprzedniego ich stanu. Z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłego wynika, że mimo, iż koszt rektyfikacji jest niższy niemożliwym jest przywrócenie budynku do jego stanu pierwotnego. Również ustalenia faktyczne dokonane w niniejszym postępowaniu wskazują j jednoznacznie, że rektyfikacja nie jest możliwa z przyczyn technicznych. Przyczyny takiego stanu rzeczy (trudności technicznych dotyczących przywrócenia stanu poprzedniego) są obojętne z punktu widzenia odpowiedzialności pozwanej w tym sensie, że istnienie takich trudności w żadnym zakresie nie zwalnia pozwanej z odpowiedzialności, a jedynie ogranicza roszczenia poszkodowanych do świadczenia w pieniądzu. Z tego względu Sąd uznał, że wobec niemożności przywrócenia budynku do stani poprzedniego z zachowaniem jego walorów technicznych i użytkowych żądanie naprawienia szkody poprzez zasądzenie na rzecz powodów kwoty stanowiącej wartość techniczną budynku mieszkalnego jest uzasadniona.

Wartość ta oszacowana została zgodnie z art. 363 § 2 k.c. w związku z art. 145 p.g.g., wedle cen aktualnych na chwilę orzekania na łączną kwotę 306.324,29 zł brutto, która to kwota stanowi sumę wartości technicznej budynku.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c., przyjmując początkowe daty naliczania odsetek od kwoty dochodzonej w pozwie na dzień następny po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu, natomiast w zakresie kwoty dochodzonej na skutek rozszerzenia powództwa od dnia następnego po doręczeniu pozwanej pisma rozszerzającego powództwo.

Stosownie do art. 98 k.p.c. w związku § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądzone na rzecz powodów zwrot kosztów procesu.

O kosztach sądowych orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. w związku z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując pobranie nieuiszczonych kosztów sądowych (opłata od pozwu obliczona od zasądzzonego roszczenia, tj. 15.317 zł).od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa.